

her i Salen. Hermed skal jeg særlig anbefale Ændringsforslag Nr. 16.

Justitsministeren (Alberti): Jeg vil være i Stand til at tiltræde de 15 første Ændringsforslag i Betænkningen og naturligvis Ændringsforslag under Nr. 17. Alle disse ere efter min Opfattelse store Forbedringer af Lovforslaget, og jeg kan i Henseende til Omtalen af dem paa et enkelt Punkt nær, som jeg senere skal komme tilbage til, henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Jeg vender mig derefter til de Spørgsmaal, der ere fremdragne fra anden Side under Forhandlingerne om dette Lovforslag. Der er dels af det ærede Medlem fra Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) og nu delvis ogsaa af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) rejst det Spørgsmaal, om Boserup Sanatorium og Typografernes Sanatorium falde ind under denne Lov, saaledes at der kan ydes Tilskud til disse Anstalter. Dertil kan jeg kun sige, at den Omstændighed, at de allerede ere opførte, før Loven træder i Kraft, selvfølgelig ikke kan udelukke dem fra Tilskud. Om i øvrigt disse Sanatorier ere af den Beskaffenhed, at de ville falde ind under Loven, er noget, hvorom det er mig ganske umuligt at udtale mig, saa længe jeg ikke har haft Lejlighed til at gøre mig nærmere bekendt med deres Indretning, Drift og Virkevilkaar i det hele. Jeg har ikke haft nogen som helst Lejlighed til i den Henseende at gøre mig bekendt med Boserup Sanatorium, og hvad Typografernes Sanatorium angaar, er der ganske vist i de sidste Dage kommet nogle Oplysninger, men for ikke at opholde Sagen, bleve disse sendte videre til Udvalget, uden at der var Tid for mig til at gøre mig bekendt dermed. Om hvorvidt disse Oplysninger have været udtømmende og tilfredsstillende, kan jeg naturligvis heller ikke udtale mig; men det er en Selvfølge, at selve det Formaal, disse Sanatorier følge, er et saadant, at det af sig selv i høj Grad maa opfordre til at se paa dem med samme Velvillie som paa de andre Sanatorier.

Det ærede Medlem for Sakskebøing (Rørdam) gentog i Dag sine Angreb paa mig for den lange Tid, der er hengaaet, inden Lovforslaget er blevet fremlagt. Det var i Dag blevet til 2 Aar. Jeg mindede allerede ved Forhandlingen i Gaar om, at det først var, hvad det ærede Medlem ogsaa maatte oplyse, i December, at Tuberkulosekommissionens Betænkning blev

afgivet. Jeg har nu senere undersøgt Da-toen, det var den 24. December. Altsaa den 24. December, Juleaften, befandt det ærede Medlem sig i Begyndelsen af Rigsdagssamlingen. Jeg ved ikke, om det betyder, at han først paa den Tid bestemte sig til at tage fat paa Arbejdet. Thi vil man maale det efter Dagen, er man kommen langt ind i Rigsdagssamlingen. Det ærede Medlem vilde ikke lade det staa, hvad jeg udtalte om, at jeg havde undergivet Lovforslaget en grundig Overvejelse, inden jeg vilde fremsætte det for Rigsdagen, og at jeg troede, at jeg havde fundet netop den rette Tid for Lovforslagets heldige Fremme til at fremsætte det. Lige overfor dette sagde det ærede Medlem, at det var hans sikre Tro, at Lovforslagene ogsaa tidligere vilde være blevne vedtagne, naar de vare fremsatte. Ja, det ærede Medlems sikre Tro kan være god nok for ham selv, den kan han jo rette sig efter, jeg foretrækker at rette mig efter min Tro, som ikke er udsat for saa store Omskifteligheder som det ærede Medlems. Det ærede Medlem har jo efter sin egen Fremstilling udfoldet en umaadelig og drabelig Virksomhed først for at faa Kommissionen nedsat og dernæst for, efter at Kommissionen har afgivet sin Betænkning, at tvinge og presse mig til mod min Villie at fremkomme med disse Lovforslag. Og det ærede Medlem har jo fortsat sin drabelige Kamp i Udvalget, idet han udtalte i Gaar; at „det maa ligeledes betragtes som en meget væsentlig Forbedring, at Udvalget har formaaet den højtærede Justitsminister til at gaa med til, at $\frac{3}{4}$ af Udgifterne udredes af Statskassen, som det blev foreslaaet af Tuberkulosekommissionen“. Der er igen et Bevis paa det ærede Medlems Tapperhed, Dygtighed og Strategi, hvormed han har bragt Sagen frem til den heldige Stilling, hvori den nu befinder sig. Lige overfor dette skal jeg blot sige, at der ikke behøvedes nogen som helst Anstrengelse for at formaa mig til at gaa ind paa de $\frac{3}{4}$. Det har hele Tiden været mit Ønske i den Henseende at følge Tuberkulosekommissionens Forslag, og den Gang jeg forelagde Forslaget her i Rigsdagen i Efteraaret, udtalte jeg ogsaa udtrykkelig, at naar de $\frac{3}{4}$, som Kommissionens Forslag har, vare blevne nedsatte til Halvdelen, skyldtes det udelukkende finansielle Grunde, idet den daværende Finansminister mente; at finansielle Grunde, afmaalte i Forhold til Sagens Vigtighed, maatte medføre, at der ikke kunde gives $\frac{3}{4}$, men kun Halvdelen som Tilskud. I den Henseende er